

2015-31

Ikke kritik af afslag på SU til uddannelse i udlandet – spørgsmål om offentlig anerkendelse i studielandet

En far klagede på vegne af sin søn over et afslag på SU til en uddannelse i Storbritannien. Der var tale om en uddannelse på en amerikansk uddannelsesinstitution med afdelinger i USA og andre steder i verden, herunder London. Sønnen havde fået afslag, fordi uddannelsen ikke var offentligt anerkendt i studielandet. Uddannelsen var imidlertid offentligt anerkendt i USA, hvilket betød, at sønnen ville have kunnet få SU, hvis han havde valgt at studere i USA.

Ombudsmanden var enig med Styrelsen for Videregående Uddannelser i, at uddannelsen i London ikke kunne anses for offentligt anerkendt i Storbritannien i SU-bekendtgørelsens forstand.

Herefter undersøgte ombudsmanden spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i SU-bekendtgørelsen om offentlig anerkendelse i studielandet havde tilstrækkelig hjemmel i SU-loven. Ombudsmanden havde i den forbindelse ikke grundlag for at antage, at de fastsatte regler faldt uden for bemyndigelsen.

Endelig kunne ombudsmanden ikke kritisere, at myndighederne ikke havde fundet grundlag for at dispensere fra SU-bekendtgørelsen i den konkrete sag.

Uddannelses- og Forskningsministeriet oplyste i forbindelse med behandlingen af sagen, at ministeriet påtænkte at ændre reglerne i SU-bekendtgørelsen med virkning fra den 1. juli 2015, således at uddannelser og uddannelsesinstitutioner, der ikke er offentligt anerkendte i studielandet, vil kunne godkendes til SU, hvis de er kvalitetssikrede af en kvalitetssikringsinstitution, der er internationalt anerkendt.

Efter at sagen var afsluttet, underrettede Uddannelses- og Forskningsministeriet ombudsmanden om, at SU-bekendtgørelsen som påtænkt var blevet ændret.

(Sag nr. 14/02408)

9. juni 2015

Almindelige emner

1.2

Forvaltningsret

12.1 – 12.2. – 2.3 – 9

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Herunder gengives ombudsmandens udtalelse i sagen efterfulgt af en sagsfremstilling:

Ombudsmandens udtalelse

1. Om sagen

Sagen drejer sig om, hvorvidt din søn A var berettiget til SU til en uddannelse på Hult International Business School i London. Der er tale om en amerikansk uddannelsesinstitution med afdelinger i USA og andre steder i verden, herunder London.

Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (nu Styrelsen for Videregående Uddannelser) har afslået at godkende uddannelsen på Hult International Business School i London som støtteberettigende med henvisning til en bestemmelse i SU-bekendtgørelsen, hvorefter man kun kan få SU til en uddannelse i udlandet, hvis den er offentligt anerkendt i studielandet.

Styrelsen har i den forbindelse henvist til, at Hult International Business School ikke optræder på de lister over anerkendte uddannelsesinstitutioner i Storbritannien, som offentliggøres af den relevante britiske myndighed (Department of Business, Innovation and Skills (BIS)).

Det fremgår af sagen, at Hult International Business School er offentligt anerkendt i USA og optaget på Styrelsen for Videregående Uddannelsers såkaldte Fast Track-liste over godkendte uddannelser og uddannelsesinstitutioner i USA. Det betyder, at din søn ville have kunnet få SU, hvis han havde valgt at læse på Hult International Business School i USA og ikke i Storbritannien.

Du har bl.a. gjort gældende, at uddannelsen på Hult International Business School i London må anses for offentligt anerkendt i studielandet, da den er anerkendt af en anden britisk institution, UK NARIC (National Recognition Information Centre). Om dette spørgsmål henviser jeg til pkt. 3 nedenfor.

Jeg har under sagen herudover rejst spørgsmål om, hvorvidt kravet i SU-bekendtgørelsen om offentlig anerkendelse i studielandet har tilstrækkelig hjemmel i SU-loven. Jeg henviser til pkt. 4 nedenfor.

Derudover har min undersøgelse omfattet spørgsmålet om dispensation fra den omhandlede bestemmelse i SU-bekendtgørelsen. Jeg henviser til pkt. 5 nedenfor.

2. Retsgrundlaget

Følgende fremgår af SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, og § 71, stk. 1 og 2, jf. bekendtgørelse nr. 792 af 25. juni 2014:

”§ 66. Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til uddannelser i udlandet, jf. §§ 1-8, efter samme regler som til uddannelser i Danmark med de ændringer, der følger af §§ 67-77. Uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet, og må ikke være tilrettelagt som fjernundervisning.

...

§ 71. Styrelsen kan sidestille anden anerkendelse end offentlig anerkendelse eller institutionens medlemskab af faglige sammenslutninger med offentlig anerkendelse, hvis uddannelser og uddannelsesinstitutioner ikke generelt anerkendes af offentlige myndigheder i uddannelseslandet.
Stk. 2. Uddannelsen skal være af en sådan art, at den ville kunne offentligt anerkendes i Danmark.”

Bekendtgørelsens bestemmelser om SU i udlandet er fastsat med hjemmel i SU-lovens § 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014 om statens uddannelsesstøtte med senere ændringer (tidligere lovbekendtgørelse nr. 661 af 29. juni 2009 med senere ændringer).

Følgende fremgår af SU-lovens § 4:

”§ 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om, at uddannelser i udlandet kan give ret til uddannelsesstøtte.

Stk. 2. Styrelsen godkender efter disse regler, at en uddannelse giver en uddannelsessøgende ret til uddannelsesstøtte. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om styrelsens godkendelse og særlige regler om uddannelsesstøtten, herunder om i hvilke perioder der kan gives uddannelsesstøtte.”

Bestemmelsen blev indsat i SU-loven ved lov nr. 412 af 6. juni 1991 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte. Bestemmelsen blev indsat som § 7 a.

Følgende fremgår bl.a. af lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 1990-1991, tillæg A, sp. 6230 f.:

”f. Liberaliseret adgang til støtte til uddannelser i udlandet

Mulighederne for at studere i udlandet ønskes forbedret ved en liberalisering af reglerne om støtte til uddannelser og studier i udlandet.

...

I forbindelse med det forventede øgede antal sager om støtte til uddannelser i udlandet tænkes iværksat en udvidet information om disse uddannelser. Det er tanken, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte gennem internationalt samarbejde skal indhente oplysninger om de aktuelle uddannelser. Styrelsen skal på baggrund af disse oplysninger vurdere, om uddannelserne giver erhvervskompetence i Danmark og i øvrigt ville kunne give mulighed for støtte i Danmark.

Denne sagkyndige, skønsmæssige vurdering, der således bygger på en række faktiske oplysninger, er ikke egnet for klageadgang til ministeriet.”

Af de specielle bemærkninger til den gældende § 4 i SU-loven (lovforslag nr. L 202 af 5. april 1995 om statens uddannelsesstøtte) fremgår endvidere følgende:

”Bestemmelsen indeholder de særlige krav til uddannelser i udlandet. Svarer til gældende § 7 a. (...)

Det bemærkes i denne forbindelse, at styrelsen i hvert enkelt tilfælde godkender, om en uddannelse i udlandet giver ret til uddannelsesstøtte for en uddannelsessøgende. Det er hensigten, at styrelsen skal lægge samme principper til grund for godkendelsen, som lægges til grund for godkendelse af uddannelser i Danmark. (...)

3. Offentligt anerkendt i studielandet?

Jeg forstår på Styrelsen for Videregående Uddannelser, at man ved vurderingen af, om en uddannelse er ”offentligt anerkendt i studielandet”, tager udgangspunkt i, om der i det pågældende studieland er en offentlig myndighed, der generelt har ansvaret for at godkende uddannelser i landet. Hvis det er tilfældet, lægger man lister udstedt af denne myndighed til grund.

Dette kan ikke give mig anledning til bemærkninger. Jeg henviser i den forbindelse også til, at bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 71 om anerkendelse på andet grundlag finder anvendelse, ”hvis uddannelser og uddannelsesinstitutioner ikke generelt anerkendes af offentlige myndigheder i uddannelseslandet”.

Styrelsen har henvist til, at den myndighed, som i Storbritannien generelt har ansvaret for at anerkende uddannelser og uddannelsesinstitutioner, er BIS.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Hult International Business School er ikke anerkendt af BIS.

Den institution, som du har henvist til – UK NARIC, som jeg forstår ikke er en offentlig myndighed – har ifølge styrelsen til opgave efter anmodning at vurdere, om udenlandske uddannelser i niveau kan sidestilles med uddannelser i Storbritannien. Det er ikke UK NARIC's opgave at anerkende og akkreditere uddannelser i Storbritannien.

Disse oplysninger må jeg lægge til grund, og jeg kan på den baggrund ikke kritisere styrelsens vurdering af, at Hult International Business School i London ikke kan anses for offentligt anerkendt i Storbritannien i SU-bekendtgørelsens § 66's forstand.

Spørgsmålet er herefter, om SU-bekendtgørelsens betingelse om offentlig anerkendelse i studielandet har tilstrækkelig hjemmel i SU-loven.

4. Har bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 66 tilstrækkelig hjemmel i SU-loven?

Bestemmelsen i SU-lovens § 4, stk. 1 – som bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 66 er udstedt i medfør af – er en bred bemyndigelsesbestemmelse uden nærmere angivelse af, hvad reglerne kan indeholde.

Det følger dog af forarbejderne til bestemmelsen, at det afgørende for, om en uddannelse i udlandet er støtteberettigende, bør være, om uddannelsen giver erhvervskompetence i Danmark. Det skal i den forbindelse vurderes, om uddannelsen ville kunne opnå støtte i Danmark.

I SU-bekendtgørelsen er dette udmøntet ved betingelsen om, at uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet. Spørgsmålet er, om denne betingelse er for vidtgående i forhold til forarbejderne.

Det fremgår af Styrelsen for Videregående Uddannelsers udtalelse af 13. november 2014, at bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, efter styrelsens opfattelse har tilstrækkelig hjemmel i SU-loven og således er i overensstemmelse med lovgivningsmagtens intentioner som udtrykt i forarbejderne.

Styrelsen har i den forbindelse bl.a. anført følgende:

”Med hensyn til kravet om, at uddannelsen ville kunne give mulighed for støtte i Danmark, følger det af SU-lovens § 3 og regler fastsat i medfør heraf, at styrelsen godkender, om en uddannelse i Danmark berettiger til

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

SU. Som udgangspunkt godkendes alene uddannelser, der foregår ved en offentlig anerkendt uddannelsesinstitution i Danmark, jf. SU-bekendtgørelsens § 16. Private uddannelser i Danmark kan dog godkendes som SU-berettigende efter SU-bekendtgørelsens § 17. Herefter er det blandt andet en betingelse, at uddannelsen er erhvervsrettet; det vil sige, at den giver erhvervskompetence i Danmark. Afgørelsen af, hvorvidt der er tale om en erhvervsrettet uddannelse, træffes på baggrund af uddannelsespolitiske, arbejdsmarkedsmæssige og økonomiske hensyn, og styrelsen kan i den forbindelse indhente en vurdering fra Danmarks Evalueringsinstitut, jf. SU-bekendtgørelsens § 17, stk. 4. (...)

...

SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, om godkendelse af uddannelser i udlandet som SU-berettigende har til formål at sikre, at der alene gives SU til uddannelser i udlandet, der har en tilstrækkelig kvalitet og er underlagt kontrol fra studielandets myndigheder. Offentlig anerkendelse i studielandet i form af en godkendelse af uddannelsen fra den relevante uddannelsesmyndighed forudsættes at indebære et løbende tilsyn fra myndighedens side, hvilket anses for en egnet måde at sikre en vis minimumskvalitet.

Når der er tale om uddannelser, der udbydes af en uddannelsesinstitution, der ikke ligger i studielandet, er kvalitetssikringen af uddannelsen i langt de fleste tilfælde ikke omfattet af studielandets kvalitetssikringsmekanismer. Kvalitetssikringen vil derfor alene afhænge af moderinstitutionen, herunder den nationale kvalitetssikring af moderinstitutionens uddannelser. Styrelsen vil ikke i forbindelse med en stillingtagen til SU til uddannelse i udlandet kunne foretage en kontrol af, om en moderinstitution fører en tilstrækkelig kontrol med kvaliteten af de uddannelser, som en afdeling i et andet land end moderinstitutionen udbyder. Styrelsen er i øvrigt bekendt med konstruktioner, hvor en institution i et andet land end moderinstitutionen ikke er en organisatorisk enhed underlagt moderinstitutionens ledelse, men en selvstændig institution, som alene har erhvervet en ret til at udbyde en uddannelse, som moderinstitutionen også udbyder.

Styrelsen har således ikke mulighed for at foretage en kvalitetskontrol svarende til den, som Danmarks Evalueringsinstitut foretager, når en privat uddannelse i Danmark ønsker at blive godkendt som SU-berettigende.

Et krav om offentlig anerkendelse af uddannelsen i udlandet understøtter således kravet om, at der skal være tale om, at uddannelsen giver er-

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

hvervskompetence i Danmark og i øvrigt ville kunne give mulighed for støtte i Danmark. (...)"

Uddannelses- og Forskningsministeriet har i udtalelse af 20. februar 2015 tilsluttet sig styrelsens vurdering af hjemmelsspørgsmålet.

Jeg har forstået det anførte således, at det efter myndighedernes opfattelse må lægges til grund, at offentlig anerkendelse af en uddannelse (såvel i Danmark som i udlandet) er ensbetydende med, at den pågældende uddannelse vurderes at have en sådan kvalitet, at den giver erhvervskompetence.

Vurderingen af, om en privat (ikke offentligt anerkendt) uddannelse har samme kvalitet, foretages for så vidt angår danske uddannelser med hjælp fra Danmarks Evalueringsinstitut. De danske myndigheder har ikke mulighed for at foretage en tilsvarende kvalitetskontrol af (private) uddannelser i udlandet. Det er baggrunden for bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1.

Jeg er herefter enig med myndighederne i, at SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, om offentlig anerkendelse i studielandet må anses for at have tilstrækkelig hjemmel i SU-loven.

Jeg har ved min vurdering særligt lagt vægt på, at bestemmelsen efter det oplyste sikrer, at der alene gives SU til uddannelser i udlandet, som har en sådan kvalitet, at de (også) giver erhvervskompetence i Danmark. Bestemmelsen sikrer dermed samtidig, at der alene gives SU til uddannelser i udlandet, som også ville berettige til SU i Danmark. Dette er efter min opfattelse i overensstemmelse med de intentioner, som lovgivningsmagten har udtrykt i forarbejderne til SU-loven.

5. Dispensation fra SU-bekendtgørelsen

I den foreliggende sag har kravet i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, om offentlig anerkendelse i studielandet den konsekvens, at din søn ikke kan få SU til sin uddannelse på Hult International Business School i Storbritannien. Det gælder, selvom den tilsvarende uddannelse i USA er offentligt anerkendt, og selvom det efter oplysningerne i sagen må lægges til grund, at uddannelsen i Storbritannien indholdsmæssigt og kvalitetsmæssigt er på niveau med den tilsvarende uddannelse i USA.

Det er almindeligt anerkendt i forvaltningsretlig teori og praksis, at en administrativ bestemmelse – f.eks. en bestemmelse i en bekendtgørelse – kan fraviges af den myndighed, der har udstedt den, selvom der ikke er udtrykkelig hjemmel til dette i bekendtgørelsen. Se f.eks. Jens Garde m.fl., Forvaltnings-

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

ret, Almindelige Emner, 5. udgave (2009), s. 171-172, og Jon Andersen m.fl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 311-314.

Styrelsen for Videregående Uddannelser har i sin udtalelse til mig af 13. november 2014 anført, at det alene er uddannelses- og forskningsministeren, der har kompetence til at dispensere fra SU-bekendtgørelsens regler, da kompetencen til at udstede regler med hjemmel i SU-loven ikke er delegeret fra uddannelses- og forskningsministeren til styrelsen. Styrelsen har således ikke selv kompetence til at dispensere fra betingelsen i SU-bekendtgørelsens § 66 om offentlig anerkendelse i studielandet.

Dette er jeg enig i.

Styrelsen har i sin udtalelse af 13. november 2014 i øvrigt anført følgende om styrelsens praksis med hensyn til dispensation:

”(...) Det er styrelsens generelle praksis alene at indstille til ministeren om dispensation fra reglerne i SU-bekendtgørelsen, når en fastholdelse af gældende regler af saglige, faglige grunde vil være meningsløs i en helt konkret situation.

En dispensation fra reglen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, vil i henhold til lighedssætningen betyde, at der generelt skulle dispenseres, når en transnational uddannelse er godkendt i oprindelseslandet, men ikke i studielandet. En sådan generel dispensation finder styrelsen ikke er hensigtsmæssig taget i betragtning, at kravet om offentlig anerkendelse i studielandet har til formål at sikre kvaliteten i uddannelsen, herunder sikre, at der er tale om en uddannelse, der vil kunne give erhvervskompetence i Danmark.

Styrelsen er dog opmærksom på, at der kan være tilfælde, hvor kravet om offentlig anerkendelse i studielandet betyder, at uddannelser af høj faglig kvalitet ikke kan godkendes til SU, fordi den relevante uddannelsesmyndighed i studielandet har valgt ikke at foretage en offentlig anerkendelse. Styrelsen vil derfor undersøge muligheden for at revidere kravet om offentlig anerkendelse i studielandet. Udfordringen er at finde en løsning, der fortsat sikrer kvaliteten af uddannelser, der udbydes i et andet land end oprindelseslandet, og som ikke er offentligt anerkendt i studielandet, herunder at der er tale om uddannelser, der ville kunne godkendes til SU, hvis de havde været udbudt i Danmark.”

Det fremgår af Uddannelses- og Forskningsministeriets udtalelse af 20. februar 2015, at ministeriet er enig i det, som styrelsen har anført.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

For så vidt angår spørgsmålet om en fremtidig ændring af reglerne på området har ministeriet oplyst, at ministeriet har besluttet, at der skal udarbejdes en løsning, sådan at reglen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, hvorefter uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet, suppleres med muligheden for anden anerkendelse, både for så vidt angår undervisning forlagt til anden institution i udlandet og undervisning forlagt til en eller flere af institutionens egne filialer i udlandet.

Uddannelser og uddannelsesinstitutioner, der ikke er offentligt anerkendte, vil herefter kunne godkendes til SU, hvis de er kvalitetssikrede af en kvalitetssikringsinstitution, der er internationalt anerkendt. Løsningsforslaget vil medføre, at uddannelser udbudt af Hult International Business School i afdelingen i Storbritannien kan godkendes til SU, idet uddannelserne er akkrediteret af en kvalitetssikringsinstitution, der er optaget i European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR).

Det forventes, at ændringen kan træde i kraft den 1. juli 2015, sådan at den gælder for studerende, der påbegynder en uddannelse den 1. juli 2015 eller senere.

Jeg kan ikke kritisere styrelsens praksis, hvorefter en indstilling til dispensation fra reglerne reserveres til særlige tilfælde, hvor det i en helt konkret situation af saglige og faglige grunde ville være meningsløst at fastholde reglerne.

Jeg er i den forbindelse enig i, at en dispensation i den foreliggende sag ud fra lighedsbetragtninger vil kunne føre til, at dispensation i hvert fald vil skulle overvejes i alle andre sager, hvor en uddannelse er offentligt anerkendt i oprindelseslandet, men ikke i studielandet. Dette vil efter min opfattelse betyde, at man reelt indfører en anden ordning end den, som fremgår af den gældende § 66, stk. 1.

Jeg er enig med myndighederne i, at det er mest korrekt at imødegå de uhenigtsmæssige konsekvenser, som den gældende § 66, stk. 1, i nogle tilfælde har vist sig at have, ved en ændring af bekendtgørelsen – og ikke via dispensationer. På den måde bliver det ved kundgørelse i Lovtidende synligt, i hvilke situationer der – selvom der ikke er tale om en uddannelse, der er offentligt anerkendt i studielandet – alligevel er mulighed for at opnå SU.

På denne baggrund har jeg ikke grundlag for at kritisere, at myndighederne ikke har dispenseret fra SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, i din søns SU-sag.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

6. Sammenfattende

Jeg er enig med Styrelsen for Videregående Uddannelser i, at uddannelsen på Hult International Business School i London ikke kan anses for offentligt anerkendt i Storbritannien i SU-bekendtgørelsens § 66's forstand.

Jeg er også enig med Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelses- og Forskningsministeriet i, at den gældende § 66, stk. 1, i SU-bekendtgørelsen har tilstrækkelig hjemmel i SU-loven.

Jeg kan herudover ikke kritisere, at myndighederne ikke har fundet grundlag for at dispensere fra SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, i din søns SU-sag.

Det betyder samlet set, at jeg ikke kan kritisere det afslag på SU, som din søn har fået.

Jeg bemærker, at jeg har forståelse for din og din søns frustration over, at din søn ikke kan få SU til sin uddannelse – særligt fordi han ville have kunnet få SU til den samme uddannelse i USA, og fordi myndighederne bl.a. på baggrund af din sag nu har besluttet at ændre reglerne, således at f.eks. studerende på Hult International Business School i Storbritannien for fremtiden får mulighed for at få SU.

Det forhold, at myndighederne nu tager skridt til at ændre reglerne i SU-bekendtgørelsen og lempe kravene til at opnå SU til studier i udlandet, er imidlertid ikke ensbetydende med, at de gældende regler i bekendtgørelsen ikke er lovlige. Som jeg har nævnt ovenfor, er der i SU-loven givet en bred bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår der kan opnås støtte til studier i udlandet, og jeg har ikke grundlag for at antage, at de fastsatte regler falder uden for bemyndigelsen.

I forhold til disse regler udgør din søns sag ikke et sådant helt særligt tilfælde, at der har været grundlag for dispensation.

Jeg har sendt en kopi af dette brev til Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Jeg afventer en underretning fra Uddannelses- og Forskningsministeriet om den planlagte ændring af SU-bekendtgørelsen, men foretager mig ikke mere i din søns sag.

I forlængelse af min udtalelse af 9. juni 2015 underrettede Uddannelses- og Forskningsministeriet mig den 19. august 2015 om, at SU-bekendtgørelsen var blevet ændret med virkning fra den 15. juli 2015.

Sagsfremstilling

A søgte den 6. juni 2012 om SU til en uddannelse på Hult International Business School i London.

Den 23. august 2012 traf Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte (nu Styrelsen for Videregående Uddannelser) afgørelse om, at uddannelsen på Hult International Business School ikke kunne godkendes som støtteberettigende. Følgende fremgik bl.a. af afgørelsen:

”Vi har behandlet din ansøgning. Uddannelsen kan ikke godkendes som støtteberettigende. Det skyldes, at vi ikke har modtaget dokumentation for, at uddannelsen og uddannelsesinstitutionen er offentligt anerkendt i studielandet.

Vi henviser til § 54, stk. 1, jf. § 5, i bekendtgørelse nr. 455 af 8. juni 2009 om statens uddannelsesstøtte.

Vi er bekendt med, at Hult International Business School ikke er anerkendt af de britiske myndigheder. Uddannelser ved denne institution kan dermed ikke godkendes til SU, idet der i ovennævnte bekendtgørelse kræves, at uddannelsesstedet er offentligt anerkendt i studielandet. Det er ikke nok, at uddannelsesstedet er offentligt anerkendt i USA.”

På baggrund af en klage fra A genoptog Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte sagen, men fandt ikke grundlag for at ændre afgørelsen. Af styrelsens brev herom af 6. marts 2013 fremgik bl.a. følgende:

”På baggrund af de indsendte oplysninger om uddannelsen samt oplysninger fra relevante hjemmesider for britiske uddannelsesmyndigheder, er det fortsat vores vurdering, at uddannelsen ikke kan godkendes til SU/som støtteberettigende.

For at en uddannelse i udlandet skal godkendes som SU-berettigende, skal uddannelsen og uddannelsesstedet leve op til en række betingelser, herunder betingelsen om, at uddannelsen og uddannelsesstedet skal være offentligt anerkendt i studielandet, hvilket fremgår af § 54, stk. 1, jf. § 5, i bekendtgørelse nr. 1269 af 17. december 2012 om statens uddannelsesstøtte.

Hult International Business School er ikke et offentligt anerkendt uddannelsessted i Storbritannien, idet uddannelsesstedet ikke optræder på listerne over anerkendte uddannelsessteder i Storbritannien. Disse lister offentliggøres af Department of Business, Innovation and Skills (BIS), som er den relevante britiske myndighed på området. (...)

BILAG – SAGSFREMSTILLING

I A's brev af 30. august 2012 fremhæver han to forhold, som han mener, burde give anledning til, at vi kan ændre vores afgørelse.

Ifølge den i brevet vedlagte rapport fra Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA), så er Hult International Business School akkrediteret af New England Association of Schools and Colleges (NEASC), og de amerikanske uddannelser på Hult International Business School er anerkendte af det britiske UK NARIC, som værende på niveau med britiske uddannelser.

Uddannelsesstedet og uddannelsen er anerkendt i USA af NEASC, men da ovennævnte krav er, at det er i studielandet, at uddannelsesstedet og uddannelsen skal være offentligt anerkendt, har det ingen betydning, at uddannelsen er anerkendt af myndigheder eller organisationer uden for Storbritannien, og vi kan derfor ikke godkende uddannelsen som støtteberettigende på den baggrund.

Ligeledes er UK NARIC's anerkendelse af de amerikanske uddannelsesgrader irrelevant i forhold til om uddannelserne kan godkendes til SU, idet UK NARIC's vurdering er i forhold til om de udenlandske uddannelser kan sidestilles i niveau med uddannelser i Storbritannien. Det er således ikke UK NARIC's opgave at anerkende og akkreditere uddannelser i Storbritannien. Opgaven ligger derimod hos Department of Business, Innovation and Skills.

Uddannelsesstedet er godkendt til at udbyde uddannelser i Storbritannien, men dette er ikke det samme som at uddannelsesstedet er offentligt anerkendt og udbyder britiske uddannelsesgrader i studielandet.

Det andet forhold som A mener vi burde have taget hensyn til i forbindelse med vores afgørelse, er den undtagelse til reglen om offentlig anerkendelse i studielandet (SU-bekendtgørelsens § 54, stk. 3), der findes i SU-bekendtgørelsens § 59, stk. 1, ordlyden er som følger:

'Styrelsen kan sidestille anden anerkendelse end offentlig anerkendelse eller institutionens medlemskab af faglige sammenslutninger med offentlig anerkendelse, hvis uddannelser og uddannelsesinstitutioner ikke generelt anerkendes af offentlige myndigheder i uddannelseslandet.'

Ovennævnte undtagelse kan dog ikke anvendes i denne sammenhæng, idet den er tiltænkt anvendelse ved vurdering af uddannelser i lande, hvor uddannelsessteder og uddannelser generelt ikke anerkendes af offentlige myndigheder. Dvs. lande hvor der ikke er en offentlig myndighed, der har ansvaret for at godkende uddannelser. Som nævnt er det BIS,

BILAG – SAGSFREMSTILLING

der har ansvaret for at anerkende uddannelser og uddannelsesinstitutioner i Storbritannien.”

Den 7. maj 2013 klagede du – på vegne af A – til mig over afgørelserne i sagen. Du skrev bl.a. følgende:

”Afslaget er begrundet med at skolen ikke er offentlig anerkendt i studielandet. Til at afgøre dette bruger man et register i Department of Business, Innovation and Skills (BIC). Dette register viser hvilke ENGELSKE skoler, der er berettiget til støtte i England. Problemet med KUN at bruge dette register er, at det kun er britiske skoler, der kan godkendes i dette register. Se vedlagte brev fra Hult. Der er andre registre bl.a. UK NARIC som har akkrediteret og anerkendt skolen. Dette ser man bort fra i den danske SU styrelse. Når det således er umuligt for udenlandske skoler, at blive anerkendt i BIC, da det jo kun er for britiske skoler, bør man i SU styrelsen undersøge, om der er andre britiske myndigheder, som har anerkendt skolen, og det har UK NARIC. Det er ganske ulogisk, at hvis A læste nøjagtig den samme uddannelse på samme skole, bare placeret i Boston, så ville han få SU.(...) Man kunne jo eksempelvis også undre sig i den danske SU styrelse over at lande, som vi normalt sammenligner os med, Norge, Sverige har godkendt Hult som værende SU berettiget.”

Jeg videresendte ved brev af 28. august 2013 din klage til Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, med henblik på at styrelsen tog stilling til, om det, som du havde anført, gav anledning til en ændret bedømmelse af sagen.

I brev af 29. november 2013 fastholdt Styrelsen for Videregående Uddannelser den oprindelige afgørelse i sagen. Styrelsen skrev bl.a. følgende:

”Vi har gennemgået din søns sag, og vi mener ikke, at der i forbindelse med klagen er fremkommet nye oplysninger, og der er derfor ikke grundlag for at træffe en ny afgørelse.

I din klage anfører du, at vi i vores vurdering af, om Hult International Business School er offentligt anerkendt i Storbritannien, burde have lagt vægt på at Hult står opført i UK NARIC register, og at Hult af denne årsag kunne betragtes som offentligt anerkendt i Storbritannien. Vi må i denne sammenhæng henvise til vores brev af 6. marts 2013, hvor vi netop forholder os til dette og forklarer, at UK NARIC udelukkende har taget stilling til, at uddannelsesstedet er offentligt anerkendt i USA, og at uddannelsen i niveau svarer til en britisk bachelorgrad. UK NARIC har dermed ikke taget stilling til, om selve uddannelsen eller uddannelsesstedet er offentligt anerkendt i studielandet.”

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Den 25. maj 2014 klagede du på ny til mig på vegne af A. I klagen anførte du bl.a. følgende:

”Vi fastholder fortsat at afgørelsen fra SU styrelsen hviler på et forkert grundlag. SU styrelsen kan ikke kun se i BIC registret, da man herved udelukker mange uddannelser fra andre lande, med campus i England.

Vi har haft kontakt med QAA, som godkender uddannelser i UK. De skriver i deres svar, at Hult er anerkendt i UK, men da det er en amerikansk skole, kan den selvfølgelig ikke give en UK grad, men derimod en USA grad, men er derfor fortsat anerkendt i UK. (...)

...

Hvis man fastholder denne procedure for godkendelser af uddannelser i udlandet som SU-berettigende, vil mange danske studerende, fremover blive meget begrænsede i valg af uddannelser i udlandet, og vi vil helt sikkert sakke bagud i forhold til andre lande, med at få studerende til at tage en uddannelse i udlandet.”

Jeg bad ved brev af 24. september 2014 Styrelsen for Videregående Uddannelser om en udtalelse om sagen. Af mit brev fremgik bl.a. følgende:

”I sine klager til mig af henholdsvis 7. maj 2013 og 25. maj 2014 har A's far bl.a. gjort gældende, at den nævnte britiske myndighed alene godkender britiske uddannelsesinstitutioner, at Hult International Business School på anden måde er godkendt til at udbyde uddannelser i Storbritannien, og at uddannelsesinstitutionen er offentligt anerkendt i USA. Det sidste betyder, at A ville have kunnet få SU, hvis han havde valgt at læse på Hult International Business School i USA og ikke i Storbritannien.

En af mine medarbejdere har ved telefonisk henvendelse til Styrelsen for Videregående Uddannelser den 2. september 2014 fået bekræftet, at Hult International Business School er offentligt anerkendt i USA og optaget på styrelsens såkaldte fast-track-liste over godkendte uddannelsesinstitutioner/uddannelser i USA.

SU-bekendtgørelsen

Følgende fremgår af SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1 (tidligere § 54, stk. 1):

’§ 66. Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til uddannelser i udlandet, jf. §§ 1-8, efter samme regler som til uddannelser i Danmark med de ændringer, der følger af §§ 67-77. Uddannelsen og uddannelses-

institutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet, og må ikke være tilrettelagt som fjernundervisning.'

Bekendtgørelsens bestemmelser om SU i udlandet er fastsat med hjemmel i SU-lovens § 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014 om statens uddannelsesstøtte med senere ændringer (tidligere lovbekendtgørelse nr. 661 af 29. juni 2009 med senere ændringer).

Følgende fremgår af SU-lovens § 4:

'§ 4. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om, at uddannelser i udlandet kan give ret til uddannelsesstøtte.

Stk. 2. Styrelsen godkender efter disse regler, at en uddannelse giver en uddannelsessøgende ret til uddannelsesstøtte. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan fastsætte regler om styrelsens godkendelse og særlige regler om uddannelsesstøtten, herunder om i hvilke perioder der kan gives uddannelsesstøtte.'

Bestemmelsen blev indsat i SU-loven ved lov nr. 412 af 6. juni 1991 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte. Bestemmelsen blev indsat som § 7 a.

Følgende fremgår bl.a. af lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 1990-1991, tillæg A, sp. 6230 f.:

'f. Liberaliseret adgang til støtte til uddannelser i udlandet

Mulighederne for at studere i udlandet ønskes forbedret ved en liberalisering af reglerne om støtte til uddannelser og studier i udlandet.

...

I forbindelse med det forventede øgede antal sager om støtte til uddannelser i udlandet tænkes iværksat en udvidet information om disse uddannelser. Det er tanken, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte gennem internationalt samarbejde skal indhente oplysninger om de aktuelle uddannelser. Styrelsen skal på baggrund af disse oplysninger vurdere, om uddannelserne giver erhvervskompetence i Danmark og i øvrigt ville kunne give mulighed for støtte i Danmark.

Denne sagkyndige, skønsmæssige vurdering, der således bygger på en række faktiske oplysninger, er ikke egnet for klageadgang til ministeriet.'

Det fremgår således, at det afgørende for, om en uddannelse i udlandet er støtteberettigende, bør være, om uddannelsen giver erhvervskompe-

BILAG – SAGSFREMSTILLING

tence i Danmark. Det skal i den forbindelse vurderes, om uddannelsen ville kunne opnå støtte i Danmark.

Dette er i bekendtgørelsen søgt udmøntet ved betingelsen om, at uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet. Betingelsen får imidlertid – i sager som denne – den konsekvens, at den samme uddannelse kan være støtteberettigende i et land, men ikke i et andet.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg på baggrund af det materiale, som jeg har modtaget fra A's far, må lægge til grund, at den uddannelse, som A ønsker SU til, og som udbydes af Hult International Business Schools filial i Storbritannien, indholdsmæssigt og kvalitetsmæssigt svarer til den tilsvarende uddannelse i USA. Jeg er imidlertid klar over, at dette ikke nødvendigvis er tilfældet i alle sager af den pågældende karakter.

På baggrund af det anførte beder jeg Styrelsen for Videregående Uddannelser om en udtalelse om sagen.

Jeg beder om, at Styrelsen for Videregående Uddannelser i sin udtalelse særligt redegør for, om det anførte giver anledning til overvejelser om, hvorvidt bestemmelsen i bekendtgørelsens § 66, stk. 1, har tilstrækkelig hjemmel i loven, herunder særligt i forhold til lovgivningsmagtens intentioner som udtrykt i forarbejderne til § 7 a (nu § 4), jf. ovenfor.

Jeg beder også styrelsen udtale sig om, hvorvidt styrelsen i denne sag og lignende sager har overvejet konkret at dispensere fra bekendtgørelsens betingelse om anerkendelse i studielandet. Jeg bemærker i den forbindelse, at det er almindeligt anerkendt i forvaltningsretlig praksis, at en administrativ bestemmelse, f.eks. en bestemmelse i en bekendtgørelse, kan fraviges af den myndighed, der har udstedt den, selv om hjemmel herfor ikke er fastsat i bekendtgørelsen. Se f.eks. Jens Garde m.fl., Forvaltningsret, Almindelige Emner, 5. udgave (2009), s. 171-172.

Jeg beder om, at Styrelsen for Videregående Uddannelser sender sin udtalelse til mig via Uddannelses- og Forskningsministeriet, så ministeriet får lejlighed til at komme med bemærkninger til det, som styrelsen har anført.”

Jeg modtog den 20. februar 2015 de udtalelser, som jeg havde bedt om.

Af Styrelsen for Videregående Uddannelsers udtalelse af 13. november 2014 fremgik bl.a. følgende:

”For så vidt angår Ombudsmandens spørgsmål om, hvorvidt § 66, stk. 1, i SU-bekendtgørelsen [note: Bekendtgørelse 792 af 25. juni 2014], har tilstrækkelig hjemmel i loven, herunder særligt i forhold til lovgivningsmagtens intentioner som udtrykt i forarbejderne til den gældende § 4 i SU-loven [note: Lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2014] (tidligere § 7 a), skal styrelsen bemærke følgende:

Styrelsen har med hjemmel i SU-lovens § 4, fastsat i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, at det er et krav, at såvel uddannelsen som uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet for at give ret til SU.

Det fremgår af bemærkningerne til den tidligere § 7 a i SU-loven, at styrelsen på baggrund af oplysninger indhentet gennem internationalt samarbejde skal vurdere, om uddannelsen giver erhvervskompetence i Danmark og i øvrigt ville kunne give mulighed for støtte i Danmark [note: Se de almindelige bemærkninger pkt. 2.f. og bemærkningerne til § 1, nr. 17, i lovforslag nr. L 195 af 8. maj 1991 om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte]. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til den gældende § 4 i SU-loven, at det er hensigten, at styrelsen skal lægge samme principper til grund for godkendelsen af uddannelser i udlandet, som lægges til grund for godkendelse af uddannelser i Danmark [note: Se bemærkningerne til § 4 i lovforslag nr. L 202 af 5. april 1995 om lov om statens uddannelsesstøtte].

Med hensyn til kravet om, at uddannelsen ville kunne give mulighed for støtte i Danmark, følger det af SU-lovens § 3 og regler fastsat i medfør heraf, at styrelsen godkender, om en uddannelse i Danmark berettiger til SU. Som udgangspunkt godkendes alene uddannelser, der foregår ved en offentligt anerkendt uddannelsesinstitution i Danmark, jf. SU-bekendtgørelsens § 16. Private uddannelser i Danmark kan dog godkendes som SU-berettigende efter SU-bekendtgørelsens § 17. Herefter er det blandt andet en betingelse, at uddannelsen er erhvervsrettet; det vil sige, at den giver erhvervskompetence i Danmark. Afgørelsen af, hvorvidt der er tale om en erhvervsrettet uddannelse, træffes på baggrund af uddannelsespolitiske, arbejdsmarkedsmæssige og økonomiske hensyn, og styrelsen kan i den forbindelse indhente en vurdering fra Danmarks Evalueringsinstitut, jf. SU-bekendtgørelsens § 17, stk. 4. Der er pt. otte private uddannelser i Danmark, der er godkendt som SU-berettigende [note: link til styrelsens hjemmeside]. Uddannelserne har alle et indhold, der ikke direkte modsvarer af uddannelser, der udbydes af offentligt anerkendte uddannelsesinstitutioner i Danmark.

Såfremt Hult Universitet ønskede at udbyde uddannelsen i Danmark, vil der efter danske regler være tale om en privat uddannelse, der skal god-

kendes som SU-berettigende efter reglerne i SU-bekendtgørelsens § 17. Uddannelsen ville ikke kunne modtage taxametertilskud eller på anden vis modtage statsstøtte.

SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, om godkendelse af uddannelser i udlandet som SU-berettigende har til formål at sikre, at der alene gives SU til uddannelser i udlandet, der har en tilstrækkelig kvalitet og er underlagt kontrol fra studielandets myndigheder. Offentlig anerkendelse i studielandet i form af en godkendelse af uddannelsen fra den relevante uddannelsesmyndighed forudsættes at indebære et løbende tilsyn fra myndighedens side, hvilket anses for en egnet måde at sikre en vis minimumskvalitet.

Når der er tale om uddannelser, der udbydes af en uddannelsesinstitution, der ikke ligger i studielandet, er kvalitetssikringen af uddannelsen i langt de fleste tilfælde ikke omfattet af studielandets kvalitetssikringsmekanismer. Kvalitetssikringen vil derfor alene afhænge af moderinstitutionen, herunder den nationale kvalitetssikring af moderinstitutionens uddannelser. Styrelsen vil ikke i forbindelse med en stillingtagen til SU til uddannelse i udlandet kunne foretage en kontrol af, om en moderinstitution fører en tilstrækkelig kontrol med kvaliteten af de uddannelser, som en afdeling i et andet land end moderinstitutionen udbyder. Styrelsen er i øvrigt bekendt med konstruktioner, hvor en institution i et andet land end moderinstitutionen ikke er en organisatorisk enhed underlagt moderinstitutionens ledelse, men en selvstændig institution, som alene har erhvervet en ret til at udbyde en uddannelse, som moderinstitutionen også udbyder.

Styrelsen har således ikke mulighed for at foretage en kvalitetskontrol svarende til den, som Danmarks Evalueringsinstitut foretager, når en privat uddannelse i Danmark ønsker at blive godkendt som SU-berettigende.

Et krav om offentlig anerkendelse af uddannelsen i udlandet understøtter således kravet om, at der skal være tale om, at uddannelsen giver erhvervskompetence i Danmark og i øvrigt ville kunne give mulighed for støtte i Danmark. Det forekommer på den baggrund også at være i overensstemmelse med hensigten bag bestemmelsen, at formuleringen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, afskærer muligheden for at få SU til uddannelser i udlandet, der i Danmark ville blive udbudt som en privat uddannelse.

Styrelsen finder derfor, at SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, har tilstrækkelig hjemmel i SU-lovens § 4, og er i overensstemmelse med lovgivningsmagtens intentioner som udtrykt i forarbejderne.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt styrelsen i denne og i lignende sager konkret har overvejet at dispensere fra bekendtgørelsens betingelse om anerkendelse i studielandet, skal styrelsen bemærke følgende:

Såfremt styrelsens afgørelse kan påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, er det styrelsens opfattelse, at den regeludstedende myndighed ikke har kompetence til at give en konkret dispensation fra SU-bekendtgørelsens regler. Styrelsen bygger denne opfattelse på Ombudsmandens udtalelse i en konkret sag fra 2007 vedrørende fravalg af slutlån, jf. Ombudsmandens j.nr. 2006-3956-730.

Styrelsens afgørelser efter SU-bekendtgørelsens § 66 om godkendelse af uddannelser som SU-berettigende kan imidlertid ikke påklages til Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, jf. SU-bekendtgørelsens § 67, stk. 2, hvorfor adgangen til at dispensere fra SU-bekendtgørelsens regler ikke er afskåret. Da kompetencen til at udstede regler med hjemmel i SU-loven ikke er delegeret fra uddannelses- og forskningsministeren til styrelsen, er det styrelsens opfattelse, at det alene er uddannelses- og forskningsministeren, der har kompetence til at dispensere fra SU-bekendtgørelsens regler. Styrelsen har således ikke selv kompetence til at dispensere fra betingelsen i SU-bekendtgørelsens § 66 om offentlig anerkendelse i studielandet.

Det er styrelsens generelle praksis alene at indstille til ministeren om dispensation fra reglerne i SU-bekendtgørelsen, når en fastholdelse af gældende regler af saglige, faglige grunde vil være meningsløs i en helt konkret situation.

En dispensation fra reglen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, vil i henhold til lighedsgroundsætningen betyde, at der generelt skulle dispenseres, når en transnational uddannelse er godkendt i oprindelseslandet, men ikke i studielandet. En sådan generel dispensation finder styrelsen ikke er hensigtsmæssig taget i betragtning, at kravet om offentlig anerkendelse i studielandet har til formål at sikre kvaliteten i uddannelsen, herunder sikre, at der er tale om en uddannelse, der vil kunne give erhvervskompetence i Danmark.

Styrelsen er dog opmærksom på, at der kan være tilfælde, hvor kravet om offentlig anerkendelse i studielandet betyder, at uddannelser af høj faglig kvalitet ikke kan godkendes til SU, fordi den relevante uddannelsesmyndighed i studielandet har valgt ikke at foretage en offentlig anerkendelse. Styrelsen vil derfor undersøge muligheden for at revidere kravet om offentlig anerkendelse i studielandet. Udfordringen er at finde en løsning, der fortsat sikrer kvaliteten af uddannelser, der udbydes i et andet land end oprindelseslandet, og som ikke er offentligt anerkendt i stu-

BILAG – SAGSFREMSTILLING

dielandet, herunder at der er tale om uddannelser, der ville kunne godkendes til SU, hvis de havde været udbudt i Danmark.”

Uddannelses- og Forskningsministeriet anførte i udtalelsen af 20. februar 2015, at ministeriet er enig i det af Styrelsen for Videregående Uddannelser anførte – både for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, har tilstrækkelig hjemmel i SU-loven, og for så vidt angår spørgsmålet om muligheden for konkret at dispensere fra bestemmelsen.

Herudover anførte Uddannelses- og Forskningsministeriet følgende:

”I forlængelse af det af styrelsen anførte om undersøgelse af muligheden for at revidere kravet om offentlig anerkendelse i studielandet kan ministeriet oplyse følgende:

Uddannelses- og forskningsministeren har primo februar 2015 besluttet, at der skal udarbejdes en løsning, sådan at reglen i SU-bekendtgørelsens § 66, stk. 1, hvorefter uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet, suppleres med muligheden for anden anerkendelse, både for så vidt angår undervisning forlagt til anden institution i udlandet og undervisning forlagt til en eller flere af institutionens egne filialer i udlandet.

Uddannelser og uddannelsesinstitutioner, der ikke er offentligt anerkendte, vil herefter kunne godkendes til SU, hvis de er kvalitetssikrede af en kvalitetssikringsinstitution, der er internationalt anerkendt.

Løsningsforslaget vil medføre, at uddannelser udbudt af Hult International Business School ved afdelingen i Storbritannien kan godkendes til SU, idet uddannelserne er akkrediteret af en kvalitetssikringsinstitution, der er optaget i European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR).

Forslaget indebærer en ændring af SU-bekendtgørelsen. Det forventes, at ændringen kan træde i kraft den 1. juli 2015, sådan at den gælder for studerende, der påbegynder en uddannelse den 1. juli 2015 eller senere.

Ministeriet vil orientere Ombudsmanden, når bekendtgørelsen er udstedt.”

Den 25. februar 2015 sendte jeg en kopi af udtalelserne til dig med henblik på at få dine eventuelle bemærkninger hertil.

BILAG – SAGSFREMSTILLING

Jeg modtog den 16. marts 2015 et brev fra dig af 10. marts 2015, hvori du bl.a. bemærkede følgende:

”Jeg vil først gennemgå hvert enkelt svar fra henholdsvis SU styrelsen og Uddannelses og forskningsministeriet.

Man fremhæver igen at afslaget er givet, fordi Hult ikke er almindeligt offentligt anerkendt i UK.

Dette da Hult ikke figurerer i BIC registret. Det er her, vi mener man fejler. Hult kan ikke stå i BIC registret.

Derfor har den engelske regering netop i sådanne situationer ansat QAA, Quality Assurance Agency, til at kvalitetssikre udenlandske institutioner.

...

At man fortsat fastholder at Hult ikke er anerkendt af de engelske myndigheder, mener vi IKKE er sandt.

Mht. bemærkningerne til den tidl. § 7a i SU loven om at uddannelsen skal give erhvervskompetence i Danmark. Det har man da vist ikke undersøgt, for så ville man hurtigt finde ud af, at uddannelser på Hult (i langt højere grad end CBS) vil give erhvervskompetence i Danmark. Og med hensyn til det internationale samarbejde, hvorfor giver Hult adgang til SU i vores nabolande og ikke i Danmark. Arbejder man sammen med vores nabolande i sådanne sager?

Om Hult vil kunne opnå tilskud i DK, er vel sagen uvedkommende, da Hult er offentligt anerkendt i UK.

I 4. og 5. kapitel side 2 taler man om at der normalt ikke foretages en kvalitetssikring, og hvis så kun af moderinstitutionen (her Hult i USA). Og at man derfor ikke har mulighed for dansk kvalitetskontrol. I vores situation er disse kommentarer jo ganske forkerte, Hult er kvalitetssikret igennem et internationalt kvalitetssikringsbureau (QAA) og endda hyret af og udvalgt af den engelske regering. Derfor har SU styrelsen haft rigtig god mulighed for at vurdere om Hult var kvalitetssikret.

Så uddannelsen er offentlig anerkendt i UK og giver erhvervskompetence i Danmark, og er kvalitetssikret.

M.h.t. dispensation har SU styrelsen ikke indstillet A til dette. Hvorfor? Man skriver man kun vil gøre dette, hvis fastholdelse af nuværende regler er meningsløse. Det ser det jo ud til de er, sådan som SU styrelsen

BILAG – SAGSFREMSTILLING

tolker loven, da ministeriet nu vil ændre loven, så Hult fremover bliver SU berettiget.

Kommentarer til Uddannelses og forskningsministeriets udtalelse:

Er stort set en gentagelse af SU styrelsens argumenter, som man i ministeriet er enig i.

M.h.t. muligheden for dispensation dækker man sig ind under, at det vil medføre en generel dispensation til transnationale uddannelser godkendt i oprindelseslandet. Det er vi helt uenige i. Man kunne jo skære lighedsprincippet et andet sted, nemlig ved uddannelser, som bliver internationalt kvalitetssikret ligesom Hult.

Ministeriet er jo enig med os i den uhensigtsmæssige måde SU loven hidtil er administreret, hvorfor man vil ændre loven.

Havde SU styrelsen udnyttet nuværende lovgivning, kunne man sagtens med loven i hånden, have godkendt Hult som offentlig anerkendt i UK via den kvalitetssikring der var foretaget af QAA.

Hvis man fastholder at Hult ikke er offentligt anerkendt i UK, kunne man have dispenseret for en åbenbart tåbelig lovgivning, hvilket jeg er sikker på, at man på intet tidspunkt har overvejet.

Det lyder derfor også hult når vores forskellige uddannelses og forskningsministre går i medierne og proklamerer, at det er vigtigt, at de unge tager til udlandet og studerer, når man så samtidig ikke administrerer SU loven hensigtsmæssigt.

Vi kender desværre flere danskere, der har måttet opgive deres påbegyndte studier på Hult pga. SU styrelsens forkerte administration af loven.”

I brev af 18. marts 2015 kvitterede jeg for modtagelsen af dine bemærkninger og oplyste dig om, at jeg nu ville gå i gang med at behandle sagen.

Jeg sendte en kopi af brevet til Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelses- og Forskningsministeriet til orientering. Jeg vedlagde i den forbindelse en kopi af dine bemærkninger af 10. marts 2015 til myndighedernes orientering.